Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 111 002 van 30 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 3 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 maart 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat W. LOOPMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 1 maart 2011, in functie van haar tewerkstelling in België bij de BVBA BRASICO, een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in.

1.2. Op 12 april 2011 werd verzoekster in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Verzoekster diende op 20 april 2011 voor haar beide kinderen een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in. Deze aanvragen werden ingewilligd

1.4. Op 9 november 2012 deelde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (hierna: de RSZ) volgende informatie mee aan verweerder inzake de werknemers van BRASICO BVBA: "*Talrijke nauwkeurige en eensluidende gegevens bewijzen immers voldoende met recht de afwezigheid van activiteit met tewerkstelling van bezoldigde werknemers van de vennootschap BRASICO BVBA tijdens de betwiste periode en bijgevolg het niet voorhanden zijn van een arbeidsovereenkomst tussen haar en de personen aangegeven onder haar identificatie bij de RSZ, aangezien deze personen geen arbeidsprestaties hebben kunnen leveren voor de onderneming BRASICO BVBA in de zin van de artikelen 2 en 3 van de wet van 3 juli 1978 en evenmin onderworpen kunnen zijn geweest aan enige band van ondergeschiktheid of een bezoldiging hebben kunnen ontvangen. […] Bijgevolg zullen onze diensten, bij ontstentenis van een effectieve arbeidsovereenkomst tussen de vennootschap BRASICO BVBA en de personen die onder haar identificatie bij de RSZ werden aangegeven, overgaan tot de annulering van de te uwen gunste vanaf het tweede kwartaal 2010 tot en met het derde kwartaal 2011 (de bijdragen betreffende het vakantiedienstjaar 2012 inbegrepen) aangegeven bezoldigingen en arbeidsprestaties.*"

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 maart 2013 ten aanzien van verzoekster de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 6 mei 2013 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [R.S.N.], Nationaliteit: Nederland, […] ,
En aan het verblijfsrecht van de minderjarige kinderen: [R.D.S.] […] [R.D.D.] […]
[…]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene deed een aanvraag van verklaring tot inschrijving op 01.03.2011 als werknemer en verkreeg het verblijfsrecht op 12.04.2011.

Betrokkene legde oorspronkelijk ter staving van de aanvraag tot verklaring van inschrijving de volgende documenten voor: een arbeidscontract voor alsook een loonfiche van het bedrijf Brasico BVBA. Betrokkene liet daarmee tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen in loondienst aan de slag te zijn. De voorgelegde documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht omdat overeenkomstig art. 50, §2, 1 ° van het KB van 8.10.1981 net een dergelijk arbeids-contract (of werkgeversverklaring) dient te worden voorgelegd om het verblijfsrecht als werknemer te kunnen krijgen.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) heeft echter een onderzoek naar de tewerkstelling van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit met tewerkstelling van bezoldigde werknemers plaats heeft gevonden vanaf het tweede kwartaal van 2010 tot en met het derde kwartaal van 2011, waardoor werd overgegaan tot annulering van alle aangiftes Dimona en bijhorende te vereffenen sociale bijdragen. Gezien de vermeende periode van tewerkstelling van betrokkene midden in die periode heeft plaatsgevonden, heeft de Rijksdienst laten weten dat betrokkene retroactief wordt geschrapt als werknemer (zie administratief dossier).

Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit daadwerkelijk een in loondienst bij de desbetreffende dienst heeft gewerkt. Artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of gebruik van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Betrokkene heeft wel degelijk de fraude bewust gepleegd, getuige daarvan het feit dat zij bij het onderzoek door de RSZ niet heeft meegewerkt. Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig art. 42 septies dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie.

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van betrokkene, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de kinderen die betrokkene vergezelden, overeenkomstig art.42 ter, §1,1° van de wet van 15/12/1980. Voor zover er humanitaire elementen zouden zijn waarmee rekening dient gehouden te worden overeenkomstig artikel 42ter, §1, 3e lid van de wet van 15/12/1980 dient opgemerkt te worden dat, ongeacht wat deze elementen zouden zijn, de kinderen zelf EU-onderdanen zijn. Als EU-onderdanen dienen ze, in elke lidstaat naar wens van de moeder zich te kunnen vestigen, te kunnen integreren, medische verzorging te kunnen krijgen, een gezinsleven te kunnen opbouwen, toch voor zover de moeder in die betreffende lidstaat aan de voorwaarden voldoet om er regulier te kunnen verblijven. Vandaar dat mogelijkse humanitaire bezwaren geen beletsel kunnen zijn bij het nemen van deze beslissing."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel. Zij stelt tevens dat er sprake is van een schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten en van machts-overschrijding of machtsafwending.

Zij verschaft de volgende toelichting:

"De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat de DVZ bij het verrichten van een onderzoek in het kader van een verblijfsaanvraag zorgvuldig en degelijk tewerk gaat.
Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij de beslissing betrokken belangen moet afwegen. Voor de belanghebbende mogen de nadelige gevolgen van een beslissing niet onevenredig zijn in verhouding tot de met de beslissing te dienen doeleinden.
De DVZ bezondigt zich daarbij aan een uitermate rudimentaire en al even summiere motivering, waarbij simpelweg verwezen wordt naar en onderzoek, uitgevoerd door RSZ, dat aan het licht zou hebben gebracht dat er geen effectieve activiteit met bezoldigde tewerkstelling heeft plaats gevonden.
Dit strijdt met de werkelijkheid, derwijze dat DVZ haar beslissing louter steunt op een foutief uitgevoerd onderzoek door een andere overheidsdienst, die hierbij dan komt tot de verkeerde bevindingen.
DVZ is derhalve bij de beoordeling van het dossier niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, minstens heeft zij deze niet correct beoordeeld en is daarom en op grond daarvan tot een onredelijk besluit gekomen, waar DVZ verzoekster ten onrechte bewust gepleegde fraude aanwrijft.
Verzoekster betwist deze motivering en doet opmerken dat zij onmiddellijk na haar ongelukkig wedervaren met voornoemde firma BRASICO - waarbij zij overigens ab ovo te goeder trouw heeft gehandeld - en dit met ingang vanaf april 2011 steeds tewerk gesteld is geweest, zulks bij RITMO NV en TEMPO-TEAM NV (zie stukken 3 en 4).
Dat RSZ geen bewijzen van effectieve activiteit met bezoldigde tewerkstelling in hoofde van verzoekster heeft teruggevonden, kan dan enkel maar de nodige vragen doen rijzen naar de accuraatheid waarmee deze dienst haar onderzoeken uitvoert.
Al deze gegevens en elementen vertonen in hun samenhang een dermate voldoende objectieve en afdoende bewijskracht van het bestaan en waarachtigheid van de grond, waarop verzoekster haar aanvraag tot inschrijving heeft ingediend, te weten de tewerkstelling...

Indien DVZ zich louter laat leiden en beïnvloeden door een (foutief uitgevoerd) onderzoek van een andere dienst zonder de betrokkene hieromtrent te horen, dan schendt zij het beginsel van de behoorlijke onderzoeksplicht en miskent zij alzo haar motiveringsplicht.
Met recht en rede kan derhalve gesteld worden dat de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht, die rust op de DVZ, met de voeten werd getreden."

4.2.1. In de mate dat verzoekster een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, moet deze in voorliggende zaak worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht."

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 1 maart 2011 een aanvraag indiende tot afgifte van een verklaring van inschrijving en aangaf werknemer te zijn bij BRASICO BVBA. Zij voegde bij haar aanvraag een arbeidsovereenkomst die werd opgesteld op 15 februari 2011 en een stuk waaruit kon worden afgeleid dat zij beschikte over een ziekteverzekering. Op basis van deze stukken werd verzoeksters aanvraag ingewilligd en werd haar op 12 april 2011 een E-kaart afgegeven.

De RSZ stelde evenwel vervolgens vast dat er bij BRASICO BVBA geen effectieve activiteit met tewerkstelling van bezoldigde werknemers heeft plaatsgevonden vanaf het tweede kwartaal van 2010 tot en met het derde kwartaal van 2011. Verweerder oordeelde, op basis van voormelde vaststelling en gelet op het feit dat aan verzoekster tijdens het tweede kwartaal van 2011 een recht op verblijf van meer dan drie maanden werd toegestaan op basis van een arbeidscontract dat zij op 15 februari 2011 afsloot met BRASICO BVBA dat verzoekster onder valse voorwendsels en op frauduleuze wijze haar verblijfsrecht verkreeg daar zij nooit daadwerkelijk in loondienst bij BRASICO BVBA heeft gewerkt.

De Raad merkt op dat verzoekster niet kan worden gevolgd waar zij voorhoudt dat er sprake is van een rudimentaire en summiere motivering die daarenboven gebaseerd is op verkeerde bevindingen. Verweerder heeft immers in een duidelijke, pertinente en draagkrachtige motivering voorzien en de feiten waarop hij zich baseert vinden steun in het aan de Raad voorgelegde administratief dossier. Aangezien verzoekster een arbeidscontract gebruikte om te bewijzen dat zij tewerkgesteld was bij een vennootschap in België terwijl deze vennootschat geen enkele activiteit had in het Rijk kan zij bezwaarlijk voorhouden dat zij te goeder trouw was. Door te duiden dat zij nadat haar aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving op basis van misleidende informatie was ingewilligd een aantal maal via een interimkantoor werd tewerkgesteld toont zij ook niet aan dat de vaststellingen die gedaan werden met betrekking tot haar voorgehouden tewerkstelling bij BRASICO BVBA niet correct zijn en dat de conclusie van verweerder dat zij onder valse voorwendsels en op frauduleuze wijze haar verblijfsrecht verkreeg niet juist is.

De beschouwingen van verzoekster laten niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet. Evenmin blijkt dat verweerder zijn bevoegdheden heeft overschreden of dat hij zich schuldig maakte aan machtsafwending.

4.2.2. Daarnaast moet worden benadrukt dat het in casu niet strijdig is met het evenredigheidsbeginsel om te beslissen het verblijfsrecht van verzoekster te beëindigen dat op basis van misleidende documenten werd verkregen, te meer omdat deze beslissing verzoekster niet de mogelijkheid ontneemt om in de toekomst op basis van een daadwerkelijke tewerkstelling, die niet van marginale of bijkomstige aard is (HvJ 23 maart 1982, 53/81, D. M. Levin/staatssecretaris van Justitie, punt 17; zie ook HvJ 13 april 2000, C-176/96, Lehtonen, punt 44; HvJ 6 november 2003, C-413/01, Ninni-Orasche, punt 26), alsnog een verblijfsrecht te verwerven.

4.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekster ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

4.2.4. Waar verzoekster voorhoudt dat zij niet werd gehoord door verweerder kan het volstaan te duiden dat het vervullen van de hoorplicht maar zin heeft voor zover het horen voor de overheid informatie kan opleveren die haar behoedt voor een vals beeld van de feiten of die haar appreciatie van de feiten kan beïnvloeden, informatie kortom die de overheid van de overwogen, voor de betrokkene nadelige beslissing kan afhouden. Verzoekster toont evenwel niet aan dat zij over dergelijke informatie beschikt. Er blijkt dan ook niet dat zij enig belang heeft bij haar grief dat zij niet werd gehoord. Daarenboven moet worden gesteld dat uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster voorafgaand aan het ogenblik waarop de bestreden beslissing werd genomen door de RSZ werd uitgenodigd om te worden gehoord en zij niet op deze uitnodiging inging, zodat zij niet kan stellen dat zij niet de kans kreeg haar visie uiteen te zetten.

4.2.5. De uiteenzetting van verzoekster laat de Raad verder niet toe vast te stellen dat enige substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste werd miskend.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
dhr. T. LEYSEN,	griffier

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	G. DE BOECK